

WACŁAW T. DEPO, *Ku pełni życia w Bogu*,
Sekretariat Metropolity. Archidiecezja Częstochowska,
Częstochowa 2022, ss. 568

Od wielu lat nazywamy Częstochowę, ze względu na jasnogórskie sanktuarium Matki Bożej, duchową stolicą Polski. Stolica Apostolska na tę stolicę biskupią wybiera zwykle kapłanów z wyraźnym rysem pobożności maryjnej. Od 10 lat pastorem Kościoła częstochowskiego jest ks. abp Wacław Tomasz Depo, biskup wielce maryjny, gorliwy promotor wartości ewangelicznych i narodowo-patriotycznych. Z okazji 10. rocznicy posługiwania w archidiecezji częstochowskiej ukazała się książka wydana przez Sekretariat Metropolity Częstochowskiego, w której redaktor wydania – ks. dr Mariusz Trojanowski – zgromadził w kluczu tematycznym wywiady i wypowiedzi ks. abp. Wacława Depo, udzielone różnym osobom w czasie posługi pasterskiej w diecezji zamojsko-lubaczowskiej (2006-2011) i archidiecezji częstochowskiej (2012-2022). Niektóre z nich były drukowane w różnych pismach, głównie katolickich, niektóre zaś zostały zaczerpnięte z maszynopisów znajdujących się w prywatnym archiwum Księdza Arcybiskupa.

Zanim dokonam krótkiej prezentacji książki, pragnę przypomnieć dotychczasową drogę życia jej Autora.

Ks. abp. Wacław Depo urodził się 27 września 1953 r. w Szydłowcu. Po ukończeniu szkoły podstawowej uczęszczał do miejscowego Liceum Ogólnokształcącego im. Henryka Sienkiewicza, które ukończył uzyskaniem matury w 1972 r. Idąc za głosem powołania, wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Sandomierzu, by przez formację ascetyczną, teologiczną i duszpasterską przygotować się do posługi kapłańskiej. Święceń prezbiteratu udzielił mu 3 czerwca 1978 r. w katedrze sandomierskiej bp Piotr Gołębiowski, administrator apostolski w Sandomierzu. Po święceniach został skierowany w charakterze wikariusza do parafii pw. św. Jana Chrzyciela w Stromcu. Po dwuletniej posłudze wikariuszowskiej, w 1980 r. władze kościelne skierowały go na studia specjalistyczne z zakresu teologii dogmatycznej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Magisterium z teologii uzyskał na tej uczelni w 1980 r., licencjat z teologii w 1982 r., zaś doktorat, na podstawie rozprawy *Chrystus kerymatyczny w nauce Martina Kählera (1835-1912)*, w 1984 r.

W latach 1984-1990 był duszpasterzem akademickim w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Radomiu, a jednocześnie ojcem duchownym diakonów w Radomiu. W krótkim czasie został mianowany kanonikiem honorowym Kapituły Katedralnej

Sandomierskiej oraz prałatem, kustoszem Kapituły Matki Bożej Ostrobramskiej w Skarżysku-Kamiennej, wszedł także w skład Rady Kapłańskiej i Kolegium Konsultorów. Po powstaniu diecezji radomskiej (1992) pełnił funkcję dyrektora ds. życia konsekrowanego zakonów żeńskich. W 1989 r. został wicerektorem, a w 1990 r. rektorem Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Radomskiej w Radomiu. Od 1984 r. prowadził wykłady z teologii dogmatycznej, teologii ekumenicznej i wstępu do teologii w Wyższym Seminarium Duchownym i w Instytucie Teologicznym w Radomiu, a od 1992 r. z teologii dogmatycznej w Kolegium Teologicznym Diecezji Radomskiej. W latach 2000-2006 pracował jako adiunkt w Katedrze Personalizmu Chrześcijańskiego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie (Instytut Teologiczny w Radomiu), a w 2007 r. został wykładowcą w Katedrze Personalizmu Chrześcijańskiego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II w Lublinie.

W latach 1995-1999 pełnił funkcję przewodniczącego Metropolitalnego Zespołu ds. II Synodu Plenarnego oraz członka Komisji Rektorów ds. *Ratio studiorum*. W 1999, 2002 i 2005 r. był przewodniczącym Konferencji Księża Rektorów Wyższych Seminariów Duchownych Diecezjalnych i Zakonnych w Polsce. W Konferencji Episkopatu Polski w latach 2001-2006 był konsultorem Komisji ds. Duchowieństwa i Rady Naukowej. W 2004 r. papież Jan Paweł II nadał mu godność prałata honorowego Jego Świątobliwości.

5 sierpnia 2006 r., po przyjęciu przez papieża Benedykta XVI rezygnacji ks. bp. Jana Śrutwy, został mianowany biskupem diecezjalnym diecezji zamojsko-lubaczowskiej. Ingres do katedry pw. Zmartwychwstania Pańskiego i św. Tomasza Apostoła w Zamościu, w trakcie którego otrzymał święcenia biskupie, odbył się 9 września 2006 r. Głównym konsekratorem był ks. abp Józef Michalik, arcybiskup metropolita przemyski, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski. Współkonsekratorami byli: ks. bp Zygmunt Zimowski, biskup radomski, oraz ks. bp Jan Śrutwa, biskup senior diecezji zamojsko-lubaczowskiej. Następnego dnia odbył się ingres do konkatedry pw. bł. Jakuba Strzemię w Lubaczowie. Jako zawołanie biskupie przyjął słowa: „Ad Christum Redemptorem hominis” (Ku Chrystusowi Odkupicielowi człowieka).

29 grudnia 2011 r. papież Benedykt XVI mianował go arcybiskupem metropolitą częstochowskim, w miejsce ks. abp. Stanisława Nowaka. Ingres do bazyliki archikatedralnej pw. Świętej Rodziny w Częstochowie odbył się 2 lutego 2012 r., a 29 czerwca 2012 r. otrzymał z rąk papieża paliusz metropolity.

W ramach Konferencji Episkopatu Polski w czerwcu 2012 r. został przewodniczącym Rady ds. Środków Społecznego Przekazu. W 2006 r. objął funkcję asystenta (delegata) przy Krajowej Radzie Katolików Świeckich, a w październiku 2012 r. – delegata ds. Stowarzyszenia Żywego Różańca. Wszedł w skład Komisji Duchowieństwa, Sekcji Nauk Teologicznych Komisji Nauki Wiary, Zespołu ds. Ruchów Intronizacyjnych, Zespołu ds. Wizyty Ojca Świętego w Polsce w 2016 r. oraz Ogólnopolskiego Komitetu Organizacyjnego Obchodów 1050. rocznicy

Chrztu Polski w 2016 r. Ponadto w październiku 2006 r. został przewodniczącym Komisji Mieszanej: Biskupi – Wyżsi Przełożeni Zakonni. Rok później został kapelanem stanowym Rycerzy Kolumba w Polsce.

W 2017 r. udzielił święceń biskupich ks. dr. Andrzejowi Przybylskiemu, którego papież Franciszek mianował biskupem pomocniczym archidiecezji częstochowskiej. Był także współkonsekratorem podczas święceń biskupich biskupa pomocniczego kaliskiego Łukasza Buzuna (2014) i biskupa pomocniczego radomskiego Piotra Turzyńskiego (2015).

Od maja do sierpnia 2006 r. pełnił funkcję współprzewodniczącego Rady Programowej Radia Maryja ze strony Konferencji Episkopatu Polski. W swoim dorobku naukowo-duszpasterskim posiada ponad 40 pozycji książkowych i setki publikacji z zakresu teologii i życia religijnego.

W 2010 r. Rada Powiatu w Szydłowcu nadała mu tytuł „Zasłużony dla Powiatu Szydłowieckiego”. W 2017 r. Stowarzyszenie Wydawców Katolickich wyróżniło go nagrodą „Feniks Specjalny”. W 2012 r. został konfratrem zakonu paulinów, a w 2015 r. – członkiem wspólnoty kanoników regularnych laterańskich.

Prezentowana tu książka – jak wyżej zaznaczono – jest zbiorem wywiadów i wypowiedzi Autora na aktualne tematy z życia Kościoła w Polsce, a w szczególności posługi duszpasterskiej w kierowanych przez siebie diecezjach: najpierw w diecezji lubaczowsko-zamojskiej (2006-2011), a potem w archidiecezji częstochowskiej (od lutego 2012).

Wywiady i wypowiedzi zostały zgrupowane w siedem działów tematycznych. W pierwszym dziale, zatytułowanym *Powołanie* (s. 22-108), znajdujemy sześć tekstów dotyczących głównie powołania kapłańskiego. W drugim dziale, noszącym tytuł *Posługa duszpasterska* (s. 109-208), redaktor zamieścił różne wypowiedzi Księdza Arcybiskupa na tematy duszpasterskie. Trzeci dział: *Tajemnica Kościoła* (s. 209-295) zawiera teksty na temat Kościoła, zaś następny – czwarty, podobny do trzeciego – na temat wiary Kościoła (s. 297-396). W dziale piątym, o tytule *Miłość Matki* (s. 307-476), znajdujemy 10 tekstów na temat Maryi i pobożności maryjnej. Przedostatni dział: *Chrześcijańska praksis* (s. 477-528), obejmuje siedem tekstów dotyczących modlitwy, pielgrzymowania i odpoczynku. Ostatni dział, o tytule *Masmedia w przekazie prawdy* (s. 529-568) – jak sama nazwa sugeruje – zawiera wypowiedzi Księdza Arcybiskupa na temat mediów, których zadaniem jest głoszenie prawdy. Sporo uwag dotyczy mediów katolickich, ich obecności w dziele ewangelizacji.

Powyższa sygnalizacja tematów i problemów poruszanych w różnych wywiadach i wypowiedziach może być zachętą do nabycia tej książki, która pozwala nam głębiej poznać duchowość, głębię wiedzy i mądrości jej Autora.

Zamykając tę krótką prezentację, kieruję pod adresem Księdza Arcybiskupa Wacława, metropolity częstochowskiego wyrazy gratulacji, wdzięczności i najlepszych życzeń. W imieniu czytelników dziękuję Księdzu Arcybiskupowi za zebranie i udostępnienie wypowiedzi dla mediów na temat Kościoła powszechnego

i lokalnego. Owe wypowiedzi, komentarze i opinie są bardzo aktualne i mogą się przyczynić do większego doceniania w naszym życiu wartości chrześcijańskich i narodowo-patriotycznych. Przy okazji gratuluję wszystkich osiągnięć duchowych i materialnych w budowaniu Kościoła żywego w diecezji zamojsko-lubaczowskiej, a przede wszystkim w archidiecezji częstochowskiej. W imieniu uczestników Apelu Jasnogórskiego dziękuję za czuwanie modlitewne przy naszej Jasnogórskiej Matce. Dziękuję, za mądre słowo dnia, wypowiedziane przed udzieleniem apelowego błogosławieństwa.

Bp Ignacy Dec